

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Conseqventibvs Pertexens, Quae post beatum S. Xauerij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

17. Facata capta nostri pulsi, & capti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

coram diu flexis genibus, in hac assidua veneranda crucis adoratione, peculiare prorsus fuit mulieris studium quam in seruitute habebat vir Ethnicus; eam ob rem furtim, domo in collem excurrebat, pietati sua quæ quntillum dabatur obsequens; quo herus comperto, acciri hanc iubet, adstanti que indicit Christianismi abnegationem; illa intrepidè, se Christo nomen ea lege haud quaquam dedisse, ut eius vñquam desertrix fieret; herus graues pœnas, mortemque aded minatur, si ad crucis venerationem, domo exinde pedem ferat; sed frustra minæ hominis insani; postridie manè, idem officium sanctæ cruci mulier exsoluit, præstolatur barbarus redituram, via media interceptam stricto ense vociferans petit; sed nihil quæ pridiè territa, velut mortem ex illo pro Christo quereret consistit, appetat vulnieri collum, & ferrum piæ & fortiter excipit, quo illi à crudeli hero caput absconditur, Christiani funus pompæ honoribus decorant tanquam primitium martyrij german ex illa Ecclesia prouenturi.

17.
Facata capta
nostræ pulsi,
& capti.

Is erat Firandi rerum status; Facatae haud multo melior, vbi Baltazar Gagus cum fratribus Guillelm. & Fernande ab elapsò anni 58. Pascha, fundando Collegio incumbebat, iamque anno non solidò florentem cernebat Christianitatem, ministerio suo satam, quam vidit etiam repente defluere & exarescere. Praefectum vrbi Rex Bungi dederat ferocem hominem & vulgaris quoque prudentiæ rudem, cui cum Regi nouo conciliandus esset populus bello partus, omni studio popularitatis, & benignitatis; obruebat illum proritabatque tributis immanibus, & asperitate genti bellicosæ & liberæ minimè toleranda. Nonnulli ergo nobilium qui plus viribus pollabant, coniurati hoc iugum excutere, & libertati patriam reddere, de suis, militum duo millia colligunt, & ann. 1559. ineunte improuisi adsunt, vrbem aggressuri offensione itaque semiuictam; ciues tamen exciuit ad defensionem, metus incendij, & direptionis, carebatque successu tumultus, nisi proditione Bonziorum, nocte intempesta, portæ hostibus patuissent, vrbe capta, Praefectoque occiso; non dubitarunt nostri de se actum, vulgabatur enim à Bonziis rumor, quamcumque in vrbem subirent Patres, eo secum bella straginque inuehere; documento esse Amanguccium bis crematam, Funajum madentem suorum sanguine, Firandum tantum non Regi suo rebellem, tunc verò Facatam æterna eatenus frumentum pace, beneficio Deorum; in præcipitum & cladem vergere, ex quo Patres tentassent, religiones eius auitas conuellere. His acceptis Gagus ex templo F. Ioannem Fernandem, transmisit Firandum, & supellectilem cum eo ædis sacræ, & pueros aliquot Christianos sacris solitos ministrare. Gago ipso quid factum postea, non potest certius quam ex ipso sciri, eiusque quas subiicio literis. [Ego, inquit, cum

cum F. Guillelmo, & Christiano Iapone cui Sylvestri nomen, de Christianorum consilio nauim concendimus quæ leuis ab urbe duabus stabat in anchoris. Nauis Praefectus postridic ut hostem cognovit à quo ipse stabat, potum urbe, nec nos destinat, sed rebus pri- mū omnibus spoliat, vitam quoque illico erupturus, nisi eam seruasset alicui venalem. Mortis interim ingerebatur imago multi- plex, inuentabatur nodo pectori ferrum; consultatione crebra, & varia vitæ nostræ alea iactabatur, hanc sibi nautæ lethalem puta- bant, si expilatos in viuis relinquenter. Praefectus contrà solus vo- lebat superstites, quæstum sibi ex nobis ingentem pollicitus; reli- qui omnes ad necem conclamabant, quam dum operiremur in mo- menta, salutem animæ oratione sedula à Deo precabamur. Porro Sylvester Iapo, qui concendere nobiscum voluerat, rogatus à nobis ut se periculo cum facile posset eximeret, persuaderi nun- quam se passus est, aiens ratum sibi esse nobiscum mori, ubri- umque flens, & singultans dum nautas audiret consulentes, de no- bis è medio tollendis. Nautarum quin etiam reiecit gratiam, de- ferre se in littus volentium, ut palam sit rerum suarum iacturam quanto facilius tulerit, et si nihil ipsi præter indusum reliqui fe- cissent. Hoc in agone quatriduum egimus; inde Facatam Praef- ectus significat hostibus teneri nos captos, iisque nostræ domui iam fundamenta reuulserant, ædem verò sacram partim incenderant, partim euertierant; ut verò de nobis venere nuntij, scaphæ qua- tuor armatorum continuo aduolant, piratarum magis quam militum, qui nobis dum vident nihil esse residuum præter laciniam pannorum veterum, cum Praefecto iurgati, partem prædæ ab eo extorsere; fœc vilis plebeculæ milites secuta, illa nobis etiam detraxit quibus tegebamur, præter subnculæ lineæ segmentum la- cerum, maluimus tamen præda militibus fieri, quam esse in ar- bitrio nautarum, à quibus deterius canibus habebamur; rediba- mus igitur cum militibus in portum, vnaque vix ab eo leuca, oc- currit præcipue notæ vir, cui ut eram notus miserationem, mei aspectus mouit, vidensque seminudum ueste me donavit, sociis etiam quo se contegerent aliquid tribuit. Exscenderamus Facatae in littus ubi nos præstolabatur crux, quam ille dies, hebdomadæ sextus nobis reuocabat, accurrere milites qui remanserant in terra; litigare cum iis qui nobiscum appulerant, de præda & partem eius sibi vendicare. Nos verò conferta in turba spectaculo esse con- currentibus ad videndum, clausis interim portis ciuitatis, & custodum præsidio munitis. Institero millies, ad exprimendam à nobis pecu- niā, intentis alijs ensibus, lanceis alijs, quibusdam ligare volen- tibus, & secum in seruos abducere. Nec debeat quibus fixum erat nos statim confidere: sed inhibebantur ab aliis; tandem veluti specu-

cauato

cauato in aggere claudimur, quo portendebatur vicina mors, & audiebamus foris confluentium vndique clamores, & strepitus, præsertim militum, ad necem, ad lanienam, ad supplicia facinotolos & regnorum euerores vociferantur. Adfuit paulo post, auctoritate aliqua miles, productos è specu stricto ense interrogat vbi aurum? Cui, vides, inquit, ad extrema omnia redactos, & de auro quæris? his paulum repressus ad Magistratum Urbanum misit, nobis quid fieri iuberet? Syluester inter hæc urbis ingressum noctus, Christianum, virum illustrem adit Ioannem nomine, docetque de nostro periculo, ille bona cum Magistratum venia quibus erat amicus, & familiaris, ex templo ad nos venit, & magno comitum strepitu foribus obstantes dissipat, eorumque manibus exemplatos, vestibus induit quas secum tulerat, & domum suam dicit, vbi omnino nobis caritatis officium exhibet, fide interim Magistratibus data, tuto nos apud se asservatum iri, quod autem à nobis nescio quo pacto aberravit Guillelmus, in partem prædæ militi venerat, hunc Ioannes eo ipso die, viginti aureis redemit. Decem apud illum exactis diebus, alteri Christiano à Consulibus permittimus à quo domi conclusi, tres menses custodimur, in horas suspensi, an ut rumor ferebat, essemus ad supplicium raptandi, haud tamen penitus omni solatio hæ molestiae cœperunt. Nec enim modo Facatae Christiani affatim omnibus ad victimum necessariis nos iuuere, sed Firando item ter quaterue ad nos farinam, orizam, pisces, & vestes attulere, imo, & menas & discos Sinensis operis, tam officiosè, & liberaliter ut metuerem, ne mihi ab hostibus periculum crearet profusa illorum benignitas, & ad eam animaduerterent. Facatae de nobis, in longum ibat deliberatio; & nostram interim Christiani libertatem, & vitam, arcans inter se artibus meditabantur hosti eripere, quod feliciter ab iis præstitum, cum illucescente die quodam, clam cunctis hostibus urbe nos tandem subduximus, & Burgum terra petimus. Funajo adhuc aberramus ultra milliaria viginti, cum Rex, & aula Regia Principes magnam nostro aduentu præ se tulere laetitiam; complures fidelium illinc obuiam properarunt; alij per viam variis stationum digesti interuallis, constituti, vino, & bellariis recreaturi transituros, & præbituri vmbellas ad frangendum solem. Omnes nostro conspectu, & præsentia gestire, flere præ gaudio; manus & oculos tollere, rogitare de nostris casibus; & nostræ liberationis, affectu in nos tam intimo gratias agere ut quicquid fueram malorum perpessus, tunc pro somnio haberem. Postremo ab urbe proprius, & expectabant matronæ Christianæ cum suis ad manum, & inter brachia filiis parvulis, & prosequabantur hilaritate religiosa accedentes; nam de Patribus nostris, non possim quod satis sit referre. Benedictus Deus cui seruire, verè regnare est.] Hæc de calamitate sua, & liberatione

P. Baltazar. Gagus.

18.
Villelæ Fie-
noiamam
nauig. & pe-
ricula.

Verum enim uero machinamenta Bonziorum dum admouet Dæmon ad excludendum Prouinciis aliquot Christi regnum; Deus aliorum, item Bonziorum, ministerium minimè deditgatur, ad pandendos Euangelio aditus

